

A Kúria 3/2017. (XI.28.) KMK véleménye és a Ve. 223. § (1) bekezdés és az AB
Ügyrend 71. § (4a) bekezdése alapján e-mail útján PDF fájl és e-mail útján

E-mail: [REDACTED]

t. Kúria útján

Tisztelt Alkotmánybíróság

KÚRIA	
4.	
KVK-VII. 39.244/2022/5	
Érkezett:	2022 MÁRC - 8.
Melléklet:	[REDACTED]
1	2

Alulírott dr. Enyedi Krisztián ügyvéd ([REDACTED])

[REDACTED]
[REDACTED] a Magyar Szocialista Párt ([REDACTED])
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED] mint az országgyűlési képviselők 2022. évi választásán nyilvántartásba vett jelölő szervezet (ld. 15/2022 NVB határozat) kérelmező csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőként eljárva, mint kérelmező az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a, valamint a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban: Ve.) 233. §-a alapján alapján az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

nyújtom be.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/00663-0/2022
Érkezett:	2022 MÁRC 08.
Példány:	1
Melléklet:	12 db
Kezelőiroda:	[REDACTED]

Kérem, hogy az Abtv. 27. §-ában foglalt hatáskörében eljárva a tisztelt Alkotmánybíróság alaptörvény-ellenessége miatt az Alaptörvény 24. cikk (3) bekezdés b) pontja és az Abtv. 43. § (1) bekezdése alapján **semmisítse meg** a Kúria a Nemzeti Választási Bizottság (a továbbiakban: NVB) 96/2022. számú határozatát helybenhagyó Kvk.VII.39.244/2022/4. számú alaptörvény-ellenes határozatát, mert az sérti a kérelmező tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés], ezeken keresztül és ezek mellett az

Alaptörvény C) cikk (1) bekezdését és B) cikk (1) bekezdését, II. cikkét, XVI. cikk (1) bekezdését, valamint 28. cikkét.

II. További jogorvoslat hiánya

A Kúria Kvk.VII.39.244/2022/4. számú határozat ellen a Ve. 232. § (5) bekezdése a további jogorvoslatot kizárja, így teljesülnek az Abtv. 27.§ b) pontjában foglalt feltételek.

III. Érintettség bizonyítása

A 3081/2014. (IV. 1.) AB végzésben kifejtette, hogy a Ve. a jogorvoslat szabályai között az adott ügyben való érintettség fogalmát nem határozza meg, az érintettség fogalom használatával az eljárásban részes felekhez képest más résztvevői körre utal – mely elvi síkon lehet többek között akár akinek jogát, jogos érdekét, jogi helyzetét az ügy érinti –, ezt azonban mindig az adott ügyben, esetről esetre a jogorvoslati kérelmet elbíráló szerv, jelen esetben a Kúria dönti el. Ezen döntését követően az Alkotmánybíróság megerősítette gyakorlatát a 3097/2014. (IV. 11.) AB végzésével és a 3143/2014. (V. 9.) AB végzésével is. Tekintettel arra, hogy jelen esetben a hivatkozott jogsérelem a tisztességes eljáráshoz való jog különböző aspektusait érinti, így jelen esetben a fél pozíciója az, ami az érintettséget megalapozza. A jelen alkotmánybírósági beadványt előterjesztő ugyanis, kifogástevőként, majd a felülvizsgálatot kérőként (fellebbezési lehetőség hiányában), alanya volt annak az eljárásnak, amely eljárás az Alaptörvény XXVIII. cikket sértő tisztességtelenségét állítja.

IV. Előzmények

A kérelmező ■■■■■■■■■■, az Emberi Erőforrások Minisztériuma (a továbbiakban: EMMI) köznevelésért felelős államtitkára ellen kifogást nyújtott be a Nemzeti Választási Bizottsághoz (a továbbiakban: NVB) arra hivatkozással, hogy az államtitkár megsértette a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban: Ve.) 2. § (1) bekezdés a), c) és e) pontjait és 142. §-át.

[2] Kifogásolta, hogy az államtitkár 2022. február 19-én [REDACTED] bejegyzésében az alábbi tájékoztatást tette közzé: „A Kormány kiemelt célja a köznevelés digitalizálásának erősítése, ennek érdekében a következő 4 évben 615.000 notebookot vásárolunk. Az első szállítmány már megérkezett, így február 15. és március 31. között 120.000 notebook-ot osztunk ki a kilencedikeseknek és a pedagógusoknak. 210 notebook érkezett [REDACTED] Gimnáziumba.” Arra is hivatkozott, hogy az államtitkár által ismertetett program keretében számos intézményben – a jelöltként bejelentett vagy nyilvántartásba vett képviselő jelenlétében – adtak át laptopokat.

Ezen eseményekről készült fényképeket a jelöltek feltöltötték saját politikusi [REDACTED] oldalukra, amellyel álláspontja szerint választási kampánytevékenységet folytattak. Bizonyítékul megjelölte a 2022. február 15-én, 2022. február 18-án, 2022. február 16-án és 2022. február 16-án posztolt [REDACTED] bejegyzéseinek linkjeit. A posztok alapján arra hivatkozott, hogy az államtitkár ezzel a rendezvénysorozattal a – Kormány nevében – a Ve. 141. §-a szerinti kampánytevékenység végzésére adott lehetőséget a képviselőjelölteknek, amely tevékenysége – a gyermekek jelenléte és a tanítási időben lezajlása miatt – önmagában is jogsértő. Az államtitkár által biztosított kampánylehetőség annak jogszerűtlen volta miatt nem állt más jelölt rendelkezésére, ami sérti az esélyegyenlőség elvét, hiszen más jelöltnek a jogszabályi tilalmak miatt esélye sincs arra, hogy az államtitkár által képviselt Kormány rendezvényén megjelenjen.

Az NVB a 96/2022. számú határozatában az országgyűlési képviselők jelenléte kapcsán megállapította, hogy a feladatellátás a kormányzati politika végrehajtásában nyilvánul meg, ezért a kormányzó párt képviselőjének jelenléte a feladatellátás politikai alapja miatt nem volt kifogásolható. Az NVB elvi élel rögzítette, hogy a kérelmező által becsatolt bejegyzéseken kizárólag a kormányzati tevékenység (a laptopok, notebookok átadása) kerül megemlítésre. Ezért a kifogást elutasította.

Ezután a Beadványozó a Kúriához fordult, amely az NVB határozatát Kvk.VII.39.244/2022/4. számú határozatával helyben hagyta mondván nem minősül választási kampánynak az állami szerv jogszabályban meghatározott feladata során végzett tevékenysége.

V. A bírói döntés alaptörvény-ellenessége és az Alaptörvényben biztosított jog sérelme

Az Abtv. 29. §-ában foglalt, a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség és alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés az alábbi pontokban részletesen kifejtettek szerint fennáll, úgy az érintett alapjogok sérelme, mint a fennálló alaptörvény-ellenesség miatt.

Alaptörvény XXVIII. cikk sérelme

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése kimondja,

„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

Az Emberi Jogok Európai Egyezménye 6. cikk (1) bekezdése szerint

„Mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a törvény által létrehozott független és pártatlan bíróság tisztességesen nyilvánosan és ésszerű időn belül tárgyalja, és hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában, illetőleg az ellene felhozott büntetőjogi vádak megalapozottságát illetően. Az ítéletet nyilvánosan kell kihirdetni, a tárgyalóterembe történő belépést azonban meg lehet tiltani a sajtónak és a közönségnek a tárgyalás teljes időtartamára vagy egy részére annyiban, amennyiben egy demokratikus társadalomban ez az erkölcsök, a közrend, illetőleg a nemzetbiztonság érdekében szükséges, ha e korlátozás kiskorúak 10 11 érdekei, vagy az eljárásban résztvevő felek magánéletének védelme szempontjából szükséges, illetőleg annyiban, amennyiben ezt a bíróság feltétlenül szükségesnek tartja, mert úgy ítéli meg, hogy az adott ügyben olyan különleges körülmények állnak fenn, melyek folytán a nyilvánosság az igazságszolgáltatás érdekeit veszélyeztetné.”

Az Alkotmánybíróság az 59/1993. (XI. 29.) AB határozatban foglalkozott az akkori Polgári Perrendtartás azon fordulatával, amely szerint bíróság a keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül elutasítja, ha megállapítható, hogy a *felperes*

követelése nyilvánvalóan alaptalan vagy lehetetlen szolgáltatásra (megállapításra) irányul. Ezen rendelkezést az az Alkotmánybíróság Alkotmányellenesnek tartotta, mondván, hogy az ügy tényleges elbírálása, a jogok és kötelezettségek tényleges megvizsgálása a tisztességes eljárás részét képezik, mivel a személyek alanyai, alakítói és nem tárgyai, "elszenvedői" a bírósági eljárásnak. Alkotmányban biztosított joguk van arra, hogy a bíróság az eljárásba vitt jogaikat és kötelezéseiket elbírálja, (s ne csak az ezeket tartalmazó beadványról mondjon véleményt) és arra is, hogy lehetőséget kapjanak a bírósági döntés alapjául szolgáló tényállással és jogi kérdésekkel kapcsolatban nyilatkozataik megtételére.

Az 59/1993. (XI. 29.) AB határozatban foglaltakat az Alkotmánybíróság azóta több határozatában is megerősítette. [24/2018. (XII. 28.) AB határozat, 3238/2015. (XII. 8.) AB határozat, 3212/2015. (XI. 10.) AB határozat, 18/2015. (VI. 15.) AB határozat, 36/2014. (XII. 18.) AB határozat, 3096/2014. (IV. 11.) AB határozat, 5/2013. (II. 21.) AB határozat, 1245/B/2011. AB határozat, 570/D/2011. AB határozat]

Az Alkotmánybíróság továbbá számos ügyben vizsgálta egy ügy alapjogi relevanciája és a tisztességes eljáráshoz való jog viszonyát.

A 3/2015. (II. 2.) AB határozatában a testület megállapította, hogy *„Ha a bíróság az előtte fekvő, alapjogilag releváns ügy alapjogi érintettségére tekintet nélkül járt el, és az általa kialakított jogértelmezés nem áll összhangban e jog alkotmányos tartalmával, akkor a meghozott bírói döntés alaptörvény-ellenes.”* [18]

3279/2019. (XI. 5.) AB határozatában arra mutatott rá, hogy *„a jelen ügyben az ítéletvégzésnek alaptörvény-ellenessége önmagában amiatt megállapítható, hogy a bíróság értelmezésében nem ismerhetők fel az alapjogi korlátozás alkotmányosságának mérlegelési szempontjai, sőt, a döntésében nem is volt figyelemmel a jogsértőnek minősített magatartás alapjogi összefüggésére.”*

Ugyanezen határozatában hívta fel a figyelmet az AB arra is, hogy

„Mivel egy-egy választási eljárási alapelv – elvontsága folytán – nem tartalmaz konkrét korlátozást valamely alapjogilag védett magatartásra vonatkozóan, ebből következően az alapelveknek a konkrét ügyekben történő alkalmazásakor a

bíróságra még fokozottabb felelősség hárul; amennyiben az alapelv alkalmazása alapjog-gyakorlást érint, az értelmezési mozgástér keretein belül a bíróságnak kell gondosodnia az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése szerinti szempontokat érvényesítő alapjog-korlátozási teszt elvégzéséről.” [37]

Választási eljárás során számos, hasonló döntést hozott az Alkotmánybíróság. Ilyen volt a 3154/2018. (V. 11.) AB határozat, 21/2019. (VI. 26.) AB határozat, 3130/2018. (IV. 19.) AB határozata ", 31/2014. (X. 9.) AB határozat. Ezen döntések mindegyike arra az álláspontra helyezkedik, hogy amennyiben egy bírói döntés az ügy releváns alapjogi vonatkozásait nem ismeri fel, úgy a döntése Alaptörvény-ellenes.

Az Emberi Jogok Európai Bírósága a Terra Woningen B.V. v. the Netherlands ügyben hozott döntésében kimondta, hogy a tisztességes eljáráshoz való jog érvényesülését csak olyan bírósági eljárás elégíti ki, amely hatékony. Hatékonyság alatt pedig azt kell érteni, hogy jogi és ténybeli kérdések vizsgálatára is hatáskörrel kell rendelkeznie a bíróságnak úgy, teljes felülvizsgálati jogkörrel kell rendelkeznie a kereseti kérelemhez kötöttség keretei között. Az EJEB gyakorlata alapján a tisztességes eljárást a bírói önkény is sérti. A Blücher v. the Czech Republic ügyben hozott döntése alapján az EJEB vizsgálja, hogy a konkrét ügyben alkalmazott eljárási szabályok, valamint azok alkalmazása összhangban áll-e a tisztességes eljárás követelményével. Nyilvánvalóan önkényesek azok a döntések, amelyek a tényállás tisztázása nélkül, az alapjogilag releváns körülmények, valamint a konkrét alapjogok vizsgálata nélkül születnek.

Mint arra a 20/2017. (VII. 18.) AB határozat indokolásának [23] bekezdésében rámutatott, hogy „*A bírói függetlenségnek nem korlátja, sokkal inkább biztosítéka a törvényeknek való alávetettség: a bírónak a határozatait a jogszabályok alapján kell meghoznia. Ha a törvénynek való alávetettségtől a bíróság eloldja magát, saját függetlenségének egyik tárgyi alapját vonja el. A **vonatkozó jogszabályokat be nem tartó bíróság lényegében visszaél saját függetlenségével, amely adott esetben ezen keresztül a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét okozhatja. Az a bírói ítélet, amely alapos ok nélkül hagyja figyelmen kívül a hatályos jogot, önkényes, fogalmilag nem lehet tisztességes, és nem fér össze a jogállamiság alapjával.***”

Az Alaptörvény II. cikke szerint

„Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.”

Az Alaptörvény XVI. cikk (1) bekezdése alapján

„Minden gyermeknek joga van a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz. Magyarország védi a gyermekek születési nemének megfelelő önazonosságához való jogát, és biztosítja a hazánk alkotmányos önazonosságán és keresztény kultúráján alapuló értékrend szerinti nevelést.”

A Beadványozó az eljárás során számos alkalommal utalt az eljárás során a kifogásolt tevékenység gyermekjogokat sértő, befolyásoló vagy korlátozó voltára.

Így utalt Beadványozó a Győri Ítéltábla a Pk.I.25.629/2019/6. számú végzésére, amelyben rámutatott a jelölteknek, a „[t]ájékoztatásukat úgy kellett volna elvégezni, hogy az a választási kampányt a lehető legkevésbé érintse, az esélyegyenlőséget ne sértse. A konkrét esetben a jelöltek által kifejtett magatartás ennek nem felelt meg...” ugyanezen határozatában hivatkozik az Ítéltábla arra, hogy „Ugyanakkor a felülvizsgálati kérelemben helyesen felhívott ombudsmani közleményben foglalt elv – „a gyermek ne válhasson politikai eszközzé” – figyelembevételével mellett mindent meg kell tenni az óvodák, iskolák politikai semlegességének fennmaradásáért. A jogalkotó által kitűzött cél elérése érdekében és a következmények szempontjából közömbös az elkövetési magatartás módja. Mindegy, hogy a politika hatol be az oktatási intézmény színterébe vagy a diákokat az oktatási intézményen kívül helyezi a politika színterébe. Utóbbi, ha konkrétan nem is valósítja meg az Nkt. 24. § (3) bekezdésében foglalt tilalmat, általában is tiltott, a választás szempontjából pedig a jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás alapelvébe ütközik.”

Utalt továbbá a Kvk.II.37.395/2014/2. számú Kúriai határozatára is, amely szerint egyrészt „[a] nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXC. törvény (a továbbiakban: Nkt.) 24.§ (3) bekezdésében megfogalmazott, a nevelési-oktatási intézmény

helyiségében kampánytevékenységet, párt vagy párthoz kötődő szervezettel kapcsolatba hozható politikai célú tevékenység folytatását tiltó rendelkezés a választási eljárás során benyújtott kifogás elbírálása során nem hagyható figyelmen kívül.” amely gyakorlatot a korábbiakban idézettek alapján az Alkotmánybíróság is megerősített, másrészt „Az esélyegyenlőség azáltal is sérülhet, ha egy képviselőjelölt előnyhöz jut törvénysértő eszközök alkalmazásával. A Kúria a kérelmezők érvelését osztja abban a tekintetben is, hogy a Ve. 2.§ (1) bekezdés a) pontjában foglalt alapelv érvényre juttatása a választási bizottságok feladata, ezért különös gonddal kell eljárniuk a választási kampány szabályait sértő cselekmények megítélésükor.”

Fenti hivatkozásokon keresztül felhívta a figyelmet az alapvető jogok biztosa és helyettesei 2019-es európai parlamenti választásokat megelőzően közleményére (, amelyben felszólították a jelölő szervezeteket, hogy „a kampány során tartózkodjanak a gyermekek szerepeltetésétől rendezvényeiken, a velük és róluk készült képek kampánycélú felhasználásától, illetve az iskolák és óvodák népszerűsítő szándékú látogatásától”. A gyermekek megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz való jogával [Alaptörvény XVI. cikk (1) bekezdés] összefüggésben kifejtették, hogy a „gyermeket életkortól függetlenül, feltétel nélkül megilleti az egyenlő emberi méltóság, ennek értelmében a gyermek alany marad, és senki számára sem válhat eszközzé vagy tárggyá”. Leszögezték, hogy a gyermek kampányeszközként való felhasználása „ezt a jogot sérti meg, teszi a gyermeket a jog alanyából a pártpolitika tárgyává”. Ezért annak a meggyőződésüknek adtak hangot, hogy „egyetlen gyermek sem lehet pártpolitikai tevékenységnek háttér, díszlete, népszerűsítő tényezője”. (Az alapvető jogok biztosa és helyetteseinek közleményét lásd: <https://www.ajbh.hu/-/a-gyermekek-ne-legyenek-a-partpolitika-diszletei-eszkozei-az-alapveto-jogok-biztosa-es-helyettesei-kozos-kozlemenye>).

A Györi Ítéltábla idézett érvelését az Alkotmánybíróság a **IV/1629/2019.** számú végzésében vizsgálta és azokat Alaptörvénnyel összhangban lévőnek találta.

A választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (továbbiakban: Ve.) lehetőséget biztosít arra, hogy a választási jogorvoslati rendszer keretében

alapjogokat sértő magatartásokat is a Ve. jogorvoslati rendszerébe lehessen vonni. Maga az Alkotmánybíróság mondta ki, hogy a Ve. alapelvi rendelkezéseinek célja a jogállamiság követelményének érvényre juttatása a választási eljárásban.

A 338/B/2002. AB határozatában – amelyet megerősített a 6/2007. (II. 27.) AB határozatában és a 47/2006. (X. 5.) AB határozat – az Alkotmánybíróság a választási alapelveket a jogállamiság választási eljárásban érvényesítő rendelkezésekként határozta meg a testület az alábbiak szerint: *„A választás tisztaságának megóvása, a választási csalás megakadályozása, a jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás alapelveire (Ve. 3. §) figyelemmel a Ve. 89. §-a konkretizálja a jogállamiság követelményének megfelelő eljárási garanciákat. Így többek között a visszaélések megelőzését szolgálja az, hogy az igazolás kiadásával egyidejűleg a választópolgárt törölni kell a lakcím szerinti névjegyzékből, valamint az is, hogy a tartózkodási helyen szavazó választópolgárokról külön nyilvántartás készül. Lényeges alkotmányos és törvényi garancia, hogy igazolás alapján gyakorolt választójoggal csak akkor lehet élni, ha legkésőbb az első fordulót megelőző második napon kérte a választópolgár a tartózkodási hely szerinti névjegyzékbe való felvételét.”*

A fentiek ellenére a Kúria döntésében elmulasztotta vizsgálni a kifogásolt tevékenység gyermekjogi aspektusait, pusztán arra szorítkozott, hogy az Nkt. szabályait a Ve. szabályaival összevesse. Ez azonban nem jelentett alapjogi mérlegelést, pusztán az Nkt. betűjét, konkrét rendelkezéseit vetette össze a Ve. konkrét rendelkezéseivel, még a Ve. alapelvi rendelkezéseinek vizsgálatát is nagyrészt mellőzte.

Ezzel a Kúria eljáró tanácsa egyrészt elmulasztotta a felülvizsgálat iránti kérelemben felvetett összes körülményt figyelembe venni, amely mértéke olyan súlyos, hogy ezen keresztül a tényállás tisztázási kötelezettségének sem tett eleget a Kúria eljáró tanácsa, másrészt az alapjog vizsgálatával kapcsolatos kötelezettségét teljes egészében elmulasztotta. Ezen két körülmény alapján a Kúria eljárása sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot egyrészt a tényállástisztázási kötelezettség minimális szintjét sem elérő teljesítésének elmulasztása miatt, másrészt azért, mert a gyermekek jogainak védelméről, a gyermekjogok beadványban felhozott figyelembe vételéről teljesen

megfeledezett. Ezek a körülmények pedig a magyar és nemzetközi bírói gyakorlat szerinti is sértik a tisztességes eljáráshoz való jogot, azok a bírói önkény megjelenései.

Fel kívánja hívni a figyelmet a Beadványozó arra, hogy az Alaptörvény 9. módosítása következtében a gyermekek alapvető jogainak védelme, így egészséges szellemi, erkölcsi fejlődésük biztosítása fokozott védelmet élvez, az intézményvédelmi kötelezettség e területen a korábbiakhoz képest magasabb szintű kell, hogy legyen. Éppen ezért a bíróság döntése a gyermekek jogainak figyelmen kívül hagyásával súlyosan és alapvetően sérti Magyarország Alaptörvényét, annak szellemiségét és ezek okán a 28. cikkben foglalt, józan ész szerinti döntéshozatal követelményét.

A **21/2019. (VI. 26.) AB határozat** indokolásának [40] bekezdésében már rögzítésre került, hogy *„Arra pedig az Alkotmánybíróság többször felhívta már a Kúria - és ezen belül a végzést hozó tanács - figyelmét, hogy a Ve.-t nem egészítheti ki, mert a bírói függetlenség nem terjed ki a jogszabályok megváltoztatására.”*

Fel kívánja hívni a Beadványozó továbbá arra is a figyelmet, hogy a Ve. 142. §-ában foglalt, a Kúria álláspontja szerinti közhivatal viseléséhez való jog által védett tevékenységnek nemcsak, hogy legitim korlátja a gyermekek jogainak, különösen emberi méltóságának védelme, hanem egyenes alkotmányos követelmény. A Beadványozó véleménye szerint a Ve. 142. § által védett jogokat úgy kell gyakorolni, hogy a gyermekek jogai, így különösen emberi méltóságuk és egészséges fejlődéshez való joguk ne sérüljön. Ezzel ellentétes gyakorlat ugyanis teljesen kiüresítené az Alaptörvény XVI. cikkét, amely nyilvánvalóan ellentétes az Alaptörvény konkrét rendelkezésével és szellemiségével. A gyermekek jogainak védelme ugyanis az Alaptörvény égisze alatt nem csak a választási eljárásban, de azon kívül is általános kötelezettsége az államnak és a közhivatal viselőknek. Éppen erre tekintettel kéri a Beadványozó a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Abtv. 46. § (3) bekezdése alapján alkotmányos követelményként mondja ki, hogy az Alaptörvény XVI. cikke és az Alaptörvény II. cikke, különösen a gyermekjogokat tekintve a Ve. 142. § szerinti közhivatalviseléshez való jogból fakadó tevékenység korlátját jelentik.

A fentiek alapján tehát a Kúria a Kvk.VII.39.244/2022/4. számú határozatában az Alaptörvény XXVIII. cikkében [valamint Alaptörvény II. cikkében; XVI. cikkében és 28. cikkében] foglalt jogot sértő módon járt el akkor, amikor a helybenhagyta a Nemzeti Választási Bizottság 97/2022. számú határozatát úgy, hogy az ügy alapjogi vonatkozásait (a kérelmező folyamatos hivatkozása ellenére) nem vizsgálta.

Budapest, 2022. március 07.

Tisztelettel:

Magyar Szocialista Párt
képv.:

dr. Enyedi Krisztián ügyvéd

